

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) MAŁA POHULANKA 10—7.

Nr. Wilno, dnia 5 stycznia 1935 r. 1197.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział.	Str.
1. "Liet.Aidas" o litewskiej polityce zagranicznej w 1934 r.	I.	1.
2. "Liet.Aidas" o podróży min.Laval'a do Rzymu.	"	2.

K r o n i k a .

3. Utworzenie się związku architektów bałtyckich.	"	"
---	---	---

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

4. "Liet.Aidas" o wytycznych polityki litewskiej w 1935.	III,	"
5. "Liet.Aidas" w sprawie pogłosek o zmianie ustroju państwowego.	"	3.
6. "Liet.Aidas" o artykule "Rytasa" w sprawie wileńskiej.	"	4.
7. "Rytas" o potrzebie konsolidacji sił społecznych.	"	"

K r o n i k a .

8. Dokoła zjazdu nauczycieli narodowców.	"	"
9. Zjazd Nauczycieli Literatury Litwinów.	"	"
10. Polowanie członków rządu.	"	"
11. Zniżki płac pracowników rolnych.	"	"
12. Zjazd harcerstwa litewskiego.	"	"

x

x

x

BULETYN KRAJOWY

1934 r.

Wino, data o stycznia 1934 r. Nr.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

Dziś. Str.

1. "Listy" o literaturze politycznej w 1934 r.
2. "Listy" o polityce międzynarodowej w 1934 r.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WRAJOWEJ I WYCIĘCZKOWE

1. "Listy" o wytycznych polityki Litwy w 1934 r.
2. "Listy" w sprawie poglądów o zmianie ustroju Litwy.
3. "Listy" o sytuacji Litwy w sprawie wstąpienia do Ligi Narodów.
4. "Listy" o polityce Litwy wobec Niemiec.
5. "Listy" o polityce Litwy wobec Rosji.
6. "Listy" o polityce Litwy wobec Anglii.
7. "Listy" o polityce Litwy wobec Francji.
8. "Listy" o polityce Litwy wobec USA.
9. "Listy" o polityce Litwy wobec Japonii.
10. "Listy" o polityce Litwy wobec Indii.
11. "Listy" o polityce Litwy wobec Australii.
12. "Listy" o polityce Litwy wobec Afryki.
13. "Listy" o polityce Litwy wobec Ameryki Południowej.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Liet.Aidas" o litewskiej polityce zagranicznej w 1934 r. "Liet.Aidas" Nr. 1 z 2.I. 1935 r. Art. p. t. "Litewska polityka zagraniczna w 1934 r." Streszczenie:

Ubiegły 1934 r. zaznaczył się w polityce światowej, jako rok walki o pokój. Pragnąc przeto scharakteryzować litewską politykę zagraniczną w 1934 r. należy przedewszystkiem ocenić rolę tej polityki w sprawach konsolidacji ogólnego pokoju.

Polityka litewska w tym względzie od początku aż do końca była całkowicie ustalona i wyraźna. Litwa zajęła tu miejsce w szeregu tych państw, które uważają wojnę za największe zło we współpracy międzynarodowej. Litwa w 1934 r. nie tylko przykładła się do różnych poczynań i projektów, mających na celu wzmocnienie i utrzymanie pokoju, lecz również sama wykazywała inicjatywę w sprawie konsolidacji pokoju. Szczególnie podkreślić należy rolę, jaką w 1934 r. odegrała Litwa, dążąc do ustabilizowania pokoju w Europie Wschodniej. Na propozycję Litwy zostały tu podjęte i pomyślnie zakończone rokowania w sprawie Ententy politycznej trzech państw bałtyckich. Ententa ta usunęła niebezpieczeństwo bałkanizacji krajów bałtyckich i stworzyła nowe warunki współpracy politycznej w Europie Wschodniej.

Warunki te są bez porównania pomyślniejsze dla utrzymania pokoju, aniżeli warunki dotychczasowe. Jednocześnie Ententa Bałtycka rozwinęła nowe możliwości w stosunkach państw bałtyckich, wytworząc mocną podstawę dla ich dalszego zbliżenia. Skolei przyczynia się to do konsolidacji pokoju w Europie Wschodniej.

Rok 1934 dał okazję do przekonania się, że Ententa Bałtycka ma wszelkie cechy żywotności. Pierwsza konferencja Ententy Bałtyckiej, jaka się odbyła 30.XI-2.XII.1934 r. w Tallinie wykazała, że państwa bałtyckie, które wytknęły wspólny kierunek polityki zagranicznej, niemal nie natykają się na sprawy polityczne, w których poglądy ich się różnią. Jest to zaś bardzo ważny warunek owocnej współpracy. W związku z tem w aktywach litewskiej polityki zagran. 1934 r. utworzenie Ententy Bałtyckiej należy uważać za jedną z najważniejszych pozycji.

Utworzenie Ententy Bałtyckiej ściśle się wiąże z polityką Ligi Narodów. Pod tym względem prasa zagraniczna zalicza Ententę Bałtycką do tych regionalnych paktów, które są przeznaczone do zapewnienia bezpieczeństwa i które były w swoim czasie zalecane przez L.N. Troszcząc się o utrzymanie pokoju, Litwa w innych dziedzinach współpracy międzynarodowej była również wierną stroniczką Ligi Narodów. Litewski minister S. Zagr. niejednokrotnie to oświadczał prasie. Zostało to wreszcie wpisane w Tallinie, jako podstawa polityki Ententy Bałtyckiej. Liga Narodów w roku ubiegłym również wykazała zainteresowanie Litwą i oceniła jej wierność dla ideału solidarności międzynarodowej. 27 kwietnia odwiedzili Litwę wysocy przedstawiciele L.N., zaś na sesji jesiennej Ligi lit. minister S. Zagr. Lozoraitis wybrany został na prezesa trzeciej Komisji L.N.

Do ważnych dla pokoju aktów, w których wypadło Litwie w 1934 r. uczestniczyć, zaliczyć jeszcze należy prolongowanie paktu o nieagresji z Sowietami do 31 grudnia 1945 r. i rokowania w sprawie paktu wschodniego. Mimo wątpliwości, jakie wynikły spowodu tego paktu w stosunku do sąsiadów Litwy, Litwa pierwsza się wypowiedziała za przyłączeniem się do paktu, gdyż widziała w nim najodpowiedniejszy środek wzmocnienia pokoju w Europie Wschodniej.

W ubiegłym roku wypadło Litwie również kontynuować trudną walkę o rozstrzygnięcie swych problemów narodowych. Mimo, iż w prasie ukazało się sporo domysłów o pokojowych projektach polskich, w rzeczywistości Polska również w roku ubiegłym dążyła do zapewnienia sobie okupacji zagrabionej części Litwy, dokładając wysiłków w kierunku możliwego osłabienia stanowiska Litwy w zatargu wileńskim. Pod tym względem Polska chciała wyzyskać szczególnie okazję, jaka się nadarzyła w związku z podpisaniem przedłużonego paktu o nieagresji z Sowietami. Polska zażądała od rządu sowieckiego noty z uzupełniającymi wyjaśnieniami tego rządu w sprawie stanowiska Sowietów w zatargu polsko-litewskim. Tę notę prasa polska rozdmuchała niemal do rozmiarów odwołania noty Cziczierina do rządu lit. z 28 września 1926 r. Jednak podczas wizyty lit. ministra S. Zagr. Lozoraitisa w Moskwie ze strony sowieckiej oświadczone, że stanowisko ZSRR w zatargu wileńskim nie uległo zmianie.

1. WYKONANIE PLANU GOSPODARKI PAŃSTWA NA LATY 1953-1957

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest podstawą polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem pierwszoplanowym dla władz państwowych i organów samostanowienia.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności. Plan ten jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Wieloletni plan gospodarki państwa na lata 1953-1957 jest zgodny z interesami państwa i narodu. Jego realizacja przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarki państwa i podniesienia poziomu życia ludności.

Niełatwą walkę polityczną wypadło Litwie podjąć w roku ub. również powodu wtracania się zachodniego sąsiada Litwy do spraw krajpedzkich w związku z działalnością narodowych socjalistów na terenie Kłajpedy. Rząd litewski musiał zastosować tu środki ochronne, które wywołały w Niemczech wielkie niezadowolenie. Dla wywarcia presji w stosunku do Litwy Niemcy uciekły się nawet do represalij ekonomicznych, zabraniając importu z Litwy w zakresie najważniejszych produktów i utrudniając tranzyt tych produktów przez Niemcy do innych krajów. Z tych przyczyn stosunki litewsko-niemieckie w roku ubiegłym były nieco naprężone. Natomiast nastąpił wybitny przełom w polityce francuskiej względem Litwy. W Paryżu przestano patrzeć na sprawy litewskie przez okulary Warszawy. Tem samym powstała możliwość politycznego zbliżenia między obu krajami.

1934 r. upłynął w ciężkich warunkach dla światowego kryzysu gospodarczego. Walka o rynki dla eksportowanych towarów zaostrzyła się w 1934 r. jeszcze bardziej. Wobec zapanowania niemal wszędzie autarkji, Litwie wypadło przejrzeć swe układy handlowe z innymi krajami i uzgodnić je z nowymi kierunkami, które się zaczęły utrzymywać w zakresie wymiany towarów.

Trudności, jakich doznała Litwa w dziedzinie gospodarczej ze strony Niemiec, zmusiły Litwinów do pomyślenia o reorganizacji handlu zagranicznego. Dokonano tego przez podpisanie w dn. 6 lipca traktatu handlowego z W. Brytanią. Zreorganizowano stosunki handlowe Litwy również z niektórymi innymi krajami, stosując względem nich zasadę kompensaty. Godnym uwagi jest nowy traktat handlowy z Łotwą parafowany 18 grudnia. Dzięki temu przystosowaniu się do nowych warunków życia gospodarczego, udało się Litwie utrzymać aktywny bilans w handlu zagranicznym nawet w najcięższym dla tego handlu okresie.

Na zakończenie należy jeszcze wspomnieć o roli, jaką w sprawach litewskich pod koniec roku odegrał proces o zdradę stanu, wytoczony antypaństwowym organizacjom kłajpedzkim. Wiążąc się ściśle z działalnością hitlerowców na obszarze Kłajpedy, sprawa ta wywołała powszechne zainteresowanie. Szeroki świat znalazł okazję bliższego zapoznania się z walką Litwy o prawa litewskie. Należy zaznaczyć, że światowa opinia publiczna zrozumiała sytuację Litwy i wykazała duże poparcie moralne. Nie pozostanie to niewątpliwie bez dodatniego wpływu na dalszą międzynarodową sytuację Litwy.

"Liet. Aidas" o podróży min. Laval'a do Rzymu. Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: "L. Aidas" zamieścił obszerny artykuł o podróży min. Laval'a do Rzymu, zaznaczając jednocześnie, że zamierzona wizyta Laval'a u Papieża będzie pierwszą wizytą od chwili nawiązania stosunków dyplomatycznych między Francją a Stolicą Apostolską.

K r o n i k a .

Utworzenie się związku architektów bałtyckich. Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: Elta donosi z Rygi, iż w czasie wystawy architektury bałtyckiej w Rydze ukonstytuował się związek architektów bałtyckich.

Nowy attaché francuski w Litwie. Prasa kowieńska /z 2.I.1935/: W tych dniach przybywa do Kowna francuski attaché wojskowy w państwach bałtyckich p. Depet-Dizio.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

"Liet. Aidas" o wytycznych polityki litewskiej w 1935 r. "Liet. Aidas" Nr. 2 z 3.I.1935 r. Art. p. t. "Wytyczne na 1935 r." Streszczenie:

Na spotkanie Nowego Roku wygłosił premier Tubelis następujące przemówienie:

Cały świat jęczy pod ciężarem chaosu wszelkiego rodzaju. Rolnictwo powojenne i zmechanizowany przemysł tak wiele produkują, że niepodobna tego skonsumować. Na uzyskane nadwyżki niepodobna znaleźć rynków. Szereg państw ratując się przed trudnościami gospodarczymi ograniczyły i skrepowały import produktów i eksport waluty. Jednak w ten sposób nie tylko nie zmniejszyły, lecz nawet zwiększyły ciężary.

Niemniej trosk przysparza światu utrzymanie pokoju. Nie jest tajemnicą, że niektóre państwa, niezadowolone z nowej mapy Europy, szukają środków zaspokojenia swych pretensyj. Są to głównie pretensje terytorjalne. Wszyscy dobrze wiedzą, że żadne państwo nie oddaje dobrowolnie ani piędzi ziemi. W związku z tem panuje wyścig zbrojeń.

W takich warunkach wypada Litwinom tak organizować swój kraj, by w razie potrzeby mógł on okazać największą odporność. W Litwie przyrost roczny ludności wynosi ok. 30 tys. ludzi. Ludziom tym trzeba dostarczyć pracy. W związku z tem rząd w miarę możliwości wykonuje prace, by zwiększyć obszar użytkowej ziemi i jej wydajność. Środków tych jednak nie wystarczyło, by zaopatrzyć w pracę tych, którzy pracy potrzebują. Rząd musiał zorganizować na szeroką skalę roboty publiczne, zwłaszcza roboty, które możnaby wykonywać również w czasie zimy.

Sytuacja rolników się pogorszyła. Ceny na produkty rolne spadły. Zresztą nawet po niskich cenach niezawsze udaje się rolnikowi sprzedać swe wyroby. W związku z tem rząd stara się znaleźć w różnych krajach rynki zbytu dla swych produktów rolnych. W tym celu zawarto traktat handlowy z największym konsumentem litewskich produktów rolnych Anglią. Na ukończeniu są również rokowania z sąsiadką Litwą Łotwą. Dla podniesienia cen na masło, zboże i inne produkty skarb Państwa wypłacił w r.b. ok. 20 milj. litów.

Litwa jest otoczona przez dwóch wielkich sąsiadów. Sąsiedzi ci niezawsze są przyjaźnie względem niej nastawieni. Litwa jest małym państwem. W związku z tem wypada jej szukać pomocy i przyjaźni gdzieindziej. W r.b. ożywiły się i wzmocniły stosunki Litwy z przyjaznymi państwami Francją i Sowietami. Stworzono sojusz współpracy z bliskimi narodami Łotwą i Estonją.

W przyszłym 1935 r. praca twórcza i odporność narodu muszą być jeszcze bardziej wzmoczone. Litwini będą mieć to, co zdołają osiągnąć własnymi siłami. Litwini muszą ufać samym sobie. W Litwinach pozostała szkodliwa właściwość duchowa: mianowicie nie lubią oni słuchać o pożytecznych pracach, wykonanych przez rodaków. Litwini nie tylko nie starają się rodaków podtrzymać i zachęcić do dalszej pracy, lecz przeciwnie przeszkadzają im działać. Tego rodzaju właściwość powinni Litwini w sobie wykorzenić. Jedynie wspólnymi siłami potrafią Litwini osiągnąć namacalne rezultaty. Litwini częstokroć nie umieją zrozumieć i wgłębić się w sprawy polityczne, społeczne i państwowe. Obowiązkiem litewskim jest wychowywać w narodzie karność, jedność i ducha poświęcenia.

Już od kilku lat Europa troszczy się o sprawę bezpieczeństwa. Państwa zainteresowane w utrzymaniu pokoju zaproponowały stworzenie paktu wschodniego dla zapewnienia pokoju w Europie Wschodniej. Dwaj wielcy sąsiedzi Litwy Polska i Niemcy ustosunkowali się względem paktu wschodniego nieprzychylnie. Takie stanowisko zmusza również Litwinów do pilniejszego zajęcia się sprawami bezpieczeństwa.

Dawniej państwa rozstrzygały wzajemne spory orężnie. Dziś znaleziono inne metody walki, które niekiedy mogą być jeszcze straszniejsze, niż broń. Jedną z takich metod jest podkopywanie wroga od wewnątrz. Należy zaznaczyć, że w r.b. /1934/ metoda taka została względem Litwy zastosowana. Jedynie dzięki zdrowemu instynktowi armji litewskiej udało się szczęśliwie uniknąć zgubnych następstw. Dla odparcia podobnych zakusów wrogów Litwy powinni Litwini wychowywać nie tylko wojsko, lecz i cały naród. Do zajęcia się bezpieczeństwem kraju zmuszają takie przejawy, jak proces hitlerowców kłajpedzkich. Antypaństwowe żywioły w Kłajpedzie szykowały się do oderwania części terytorjum Litwy drogą zbrojnego powstania. Organizacje hitlerowskie miały poparcie z zagranicy. Po likwidacji ich ludność Kłajpedy spokojniej odetchnęła. W nadchodzącym roku rząd będzie się starał pchnąć życie autonomiczne na tory pozytywnej pracy.

W zakresie polityki zagranicznej rząd będzie wzmocniał stosunki z przyjaznymi państwami. Szczególnie dobrych wyników oczekuje rząd od Ententy Bałtyckiej. Problem wileński pozostaje nierozstrzygnięty. Wymaga on i będzie wymagać wielkiej jednolitości Narodu Litewskiego.

Tak brzmią myśli premiera Tubelisa. Wzmocnianie odporności kraju wewnątrz, rozwój dobrych stosunków z państwami przyjaznymi, walka z trudnościami gospodarczymi, unikanie niebezpiecznych eksperymentów oto wytyczne na 1935 r., które wynikają z myśli premiera.

"Liet. Aidas" w sprawie pogłosek o zmianie ustroju państwowego. Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: "Liet. Aidas" w związku z pogłoskami o rzekomych zmianach ustroju Litwy, jakie podobno mają być przeprowadzone na zjeździe Związku Narodowców, wyznaczonym na dzień 5 lutego 1935 r.,

zamieszcza artykuł, w którym oświadcza, że wszystkie te domysły są fałszywe. Zjazd bowiem ma na celu nie jakoweś reformy ustroju państwa, lecz tylko wzajemną wymianę myśli oraz ustalenie wytycznych pracy państwowej.

"L i e t . A i d a s" o a r t y k u l e "R y t a s a" w s p r a w i e w i l e Ń s k i e j . "Liet.Aidas" Nr.2 z 3.I.35 r. Art.p.t."Rytas" "rozstrzyga" kwestję wileńską". Streszczenie:

"Rytas" się gniewa, że w roku ubiegłym rząd litewski nie rozstrzygnął "największej kwestji litewskiej polityki zagranicznej: kwestji wznowienia stosunków polsko-litewskich". "Rytas" pisze ponadto, że po utworzeniu Ententy Bałtyckiej i po nauczce osiągniętej przy tej okazji, muszą Litwini dokładać wysiłków również w kierunku rozstrzygnięcia tego problemu, gdyż warunki nie są tak złe. "Rytas" popiera to argumentami, iż przyjaźń polsko-niemiecka nie jest wieczna, że Polska wróci do Francji i że z pomocą Francji Litwa mogłaby znaleźć modus vivendi z Polską.

Wywody "Rytasa" wywołują pewien mętlik. Czy "Rytas" chciał powiedzieć, że o ile się chce rozstrzygnąć spór polsko-litewski, to Polacy zerwać powinni przyjaźń z Niemcami i powrócić do przyjaźni z Francją? A może Francji byłoby łatwiej znaleźć modus vivendi obecnie, kiedy stosunki polsko-francuskie są zachwiane? Nie można żadną miarą się połapać, ktoby mógł uregulować stosunki polsko-litewskie: Polska, Francja, czy Niemcy. Z rozumowania "Rytasa" wynika w każdym razie, że nie mogłaby tego uczynić Litwa.

"Rytas", czując mglistość swej argumentacji, zgóry wyrzeka się szukania jakichś konkretnych wniosków, pisząc, że ci, którzy odpowiadają za niepodległość Litwy, wiedzą, jak to uczynić. Tu również się przejawia dziwna logika "Rytasa". Rozejrzawszy się po Berlinie, Warszawie i Paryżu, powie "Rytas": "Panowie, droga do porozumień alipolsko-litewskiego prowadzi przez Paryż! Gdy zaś trzeba było tę drogę konkretnie wskazać, pozostawia "Rytas" całą odpowiedzialność tym, którzy odpowiadają za niepodległość kraju.

Co się tyczy inicjatywy i decyzji, można jedynie powiedzieć, iż łatwiej się pochwalić inicjatywą, pisząc mgliste artykuły o zawiłych problemach politycznych, aniżeli te rysy charakteru wykazać przy rozstrzygnięciu konkretnem zawiłych kwestyj politycznych. W artykule "Rytasa" jest tylko jedna rzecz konkretna, a mianowicie jego chęć uregulowania stosunków polsko-litewskich. Jak zaś to uczynić, tego "Rytas" nie mówi. Niema żadnego sensu używać ogólnikowych, mglistych frazesów.

"R y t a s" o p o t r z e b i e k o n s o l i d a c j i s i ł s p o ł e c z n y c h .Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: "Rytas" w obszernym artykule p.t."Spoglądamy w przyszłość" wyraża zdanie, iż w 1935 r. kryzys nadal będzie panował w Litwie, wobec czego zaleca konsolidację sił społecznych.

K r o n i k a .

D o k o ł a z j a z d u N a u c z y c i e l i N a r o d o w c ó w .Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: "L.Aidas" donosi, że w dniu 3 stycznia r.b. odbył się w Kownie zjazd Związku Nauczycieli Narodowców im.Basanowicza, w czasie którego przemawiał minister Oświaty Tonkunas. Minister wyraził zdanie, iż należy przede wszystkim zwracać uwagę na jakość pracy pedagogicznej oraz pracę tę prowadzić również i poza szkołą. Poza tem minister potępił tajne organizacje uczniowskie na terenie szkół i zaznaczył, że szkoły litewskie niezawsze stoją na wysokości zadania. Nauczyciele winni się tem zająć.

Z j a z d n a u c z y c i e l i L i t e r a t u r y L i t w i n ó w .Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: W dn.4 stycznia odbył się zjazd Nauczycieli Literatury Litwinów.

P o l o w a n i e c z ł o n k ó w r z ą d u .Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: Minister Rolnictwa zorganizował w pow.marjampolskim polowanie, w którym wziął udział korpus dyplomatyczny.

Z n i ż k i p ł a c p r a c o w n i k ó w r o l n y c h .Radjo Kowieńskie /z 4.I.1935/: "Rytas" donosi z prowincji, iż powszechnie obserwuje się niżkę płac dla pracowników rolnych.

Z j a z d h a r c e r s t w a l i t e w s k i e g o . "Liet. Aidas" Nr.1 /I.1935/: W tych dniach odbył się w Kownie zlot przywódców wszystkich oddziałów harcerstwa litewskiego. Na zlocie ogłoszono szereg odczytów.

